

disse faa Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Rudfeld: Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger til Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag. Det drejer sig om en Ændring af en saa gammel Lov, at man maa erkende, at en Sammenragning af de Regler, der er gældende, og som stammer fra 1857, er nødvendig. Disse Regler fra 1857 kan selvfølgelig ikke være gældende nu med den Udvikling, Storbyen har taget. Vi fra vort Partis Side vil derfor medvirke til, at Lovforslaget ophøjes til Lov; men da der i dette findes adskillige dybt indgribende Bestemmelser dels vedrørende Forholdet overfor de private Grundejere og dels vedrørende Forholdet overfor de tilstødende Kommuner, baade dem, der ligger inde i København, og dem, der ligger omkring denne By, vil en Udvalgsbehandling være nødvendig. Der gives jo ogsaa i Loven forskellige Bemyndigelser, saaledes Bemyndigelsen i § 1, hvorefter Kommunalbestyrelsen kan erklære enhver privat Gade, Vej, Plads eller Sti i Staden for offentlig. Det er en meget stor Beføjelse, der herved gives Kommunalbestyrelsen, og ogsaa dette kan det være nødvendigt at drøfte i et Udvalg. Jeg vil derfor, idet jeg anbefaler Lovforslaget til en velvillig Behandling, senere tillade mig at foreslaa det henvist til et Udvalg, for at vi dér kan underkaste Enkelthederne en nærmere Drøftelse.

Bouet: Det er givet, at en Lov, der er 69 Aar gammel, og som omhandler Forskrifter om Gader og Veje o. s. v. i en By som København, ikke mere kan være tidsvarende med den Udvikling, som København har haft i de sidste 20—30 Aar. Forholdene er blevet yderligere forværret ved de indlemmede Distrikter, og der er derved skabt mange Vanskeligheder for Administrationen. Det er derfor naturligt, at saavel Magistraten som Borgerrepræsentationen har ønsket denne Lov ændret, og det Forslag, der her foreligger, bygger jo ogsaa hovedsagelig paa, hvad der blev vedtaget i Københavns Kommunalbestyrelse, hvor der var Enighed derom. Der er imidlertid enkelte Punkter, hvor jeg mener, det er nødvendigt at skabe Klarhed, og hvor der maaske kan tiltrænges nogle Ændringer. Da Forslaget skal i Udvalg, kan man jo dér nærmere drøfte dette, men jeg vil dog gerne her gøre enkelte Bemærkninger.

I den foreslaaede Affattelse af den

nuværende Lovs § 2 bestemmes det, at Grundejerne skal betale de nødvendige Udgifter, som Belægningen medfører, naar en saadan Gade, Vej o. s. v. erklæres for offentlig. I 2det Stykke bestemmes det, at hvor det drejer sig om Pladser og Torve, betaler Kommunen dog for det udenfor en Linie i 10 m's Afstand fra Ejendommens Façadelinier liggende Areal en forholdsmæssig Andel af Omkostningerne. Efterhaanden som Færdselen stiger, bliver Gaderne jo her i København gjort bredere og bredere, særlig de store Hovedaarer faar ofte en Bredde af 25—30—35 m. Det er dog et Spørgsmaal, om det er rigtigt at paalægge de Grundejere, der bor i en saadan Gade eller ved en saadan Vej, at udrede Byrden ved hele denne Bredde. Jeg vil derfor mene, at det er rigtigt, at der i denne Paragraf ogsaa indføres Ordet „Gader. Paa den anden Side vil det ogsaa være rigtigt at hindre, at Kommunen kan komme til at betale uretfærdigt. Det kan f. Eks. tænkes, at en Vej udvides til 25 m., at Kommunen lægger et Dobbeltspor i Midten af Gaden, og at der i Banelegemet saas Græs. Det vilde da sikkert være urimeligt, at Kommunen skal betale en forholdsmæssig Andel til Belægningen ogsaa for det Stykke, der her bliver belagt med Græs. Paa samme Maade kan det tænkes med Torve og Pladser. Jeg synes ikke, Bestemmelsen herom er klart præciseret i Loven. Der kan jo midt paa Torvet ligge Græsplæner eller Blomsterrabatter, og som jeg forstaar Loven, maa Kommunen betale sin Andel deraf. Jeg tror, det vil klarøre Loven, hvis det bestemmes, at den Del, som Kommunen skal participere med, kun skal være det til almindelig Færdsel udlagte Areal.

I § 4 bestemmes det, hvorledes Fordelingen af Omkostningerne ved denne Belægning skal ske mellem Grundejerne. Den skal fastsættes af Kommunalbestyrelsen, og der kan derved tages Hensyn til Udstrækningen af Ejendommens Grund mod Gaden m. v. I den nugældende Lov staar, at Kommunen har at tage Hensyn o. s. v., og jeg mener, at det er rigtigt, at dette *kan* erstattes med et *skal*. Det ærede Medlem Hr. Weygaard var inde paa, at den sidste Bestemmelse om, at der ved Fordelingen af Grundejernets Betaling ogsaa skal tages Hensyn til den Værdistigning, Belægningen og Istandsættelsen kan antages at medføre for den enkelte Ejendom, bør udgaa, og deri er jeg enig med ham, idet Vurderingen jo maa foretages ved de periodiske Vurderinger, som det